

[Alsing Andersen.]

er altsaa aldeles ikke noget tilfældigt, som man kan feje til Side med den Bemærkning, som Venstre her gør det. Det er en overordentlig solidt funderet Position, de to nuværende Flertalspartier har her i Folketinget og i den danske Befolkning. (*Christmas Møller*: Det kunde vi jo prøve). I den Henseende faar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sikkert sin Lyst styret, naar Tiden dertil er inde. (*Christmas Møller*: Valget i Gaar viser, at vi skulde prøve det). Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vil gerne tale om Valget i Gaar. Jeg tror hellere, det ærede Medlem skulde bruge en mindre Trompet, end han har brugt før Valget. Den konservative Presse har langt bedre forstaaet at føle Valgets Puls end det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Den udstøder ingen Triumfbøl i Dag. Den taler beskedent om et godt konservativt Valg og et tilfredsstillende Resultat. (*Afbrydelse*: Det er hørt!). Jeg tror, Det konservative Parti skulde drage den Lære af Valget i Gaar, at der ikke er sket det Stemningsomslag, som Det konservative Parti havde troet, at der vilde ske, saa der er altsaa aldeles ikke Grund for Det konservative Folkeparti til at vente sig store Resultater, i alt Fald ikke paa Regeringens Bekostning, dersom der kom et Folketingsvalg i Øjeblikket.

Saaledes er Stillingen i Befolkningen, og det er ret ejendommeligt at se, at det moderne Venstreparti ikke synes at lade sig paavirke af disse Kendsgerninger; men netop paa denne Baggrund kunde det være ganske interessant af Venstres Ordfører at faa lidt nærmere Besked paa, hvad man egentlig mener med Bemærkningen om, at Grundlovsændringer kun bør finde Sted med mange Aars Mellemlum. Det er altsaa det Argument mod Regeringens Forslag, der staar i Spidsen af Venstres Betænkning. Hvad betyder det? Betyder det 50 Aar, uden Hensyn til Udviklingen, hvis blot Venstre og Konservative kan bevare Flertallet i Landstinget? Jeg tror ikke, vi faar noget Svar. Jeg tror ikke, Venstre er klar til at angive noget Tal, et Aaremaal, som en Forfatning bør være, før den er moden til at blive revideret. Det forekommer mig at være et overordentlig svagt Argument imod Regeringens Forslag, og jeg forstaaer det nærmest saaledes, at det i den nuværende Grundlov, der først og fremmest skal ligge fast, som Venstre skriver i sin Betænkning, det er den uretmæssige Magt, som Venstre og de Konservative har i Landstinget i Øjeblikket, en Magt, som aldeles ikke svarer til den Styrke, de har

blandt Landstingets Vælgere. Det synes altsaa at fremgaa af Betænkningen, at det moderne Venstreparti først og fremmest ønsker at knytte sin Skæbne og sin Fremtid til det Landstingssystem, vi har i Øjeblikket. Venstre synes at have valgt sit Standpunkt her, og det maa Venstre selv afgøre, men det er min Overbevisning, at denne afvisende Holdning fra det moderne Venstres Side over for de Problemer, der her er rejst af Regeringen, vil bidrage yderligere til at underbygge det nuværende Folketingsflertals Styrke, naar Befolkningen skal udtale sig om dette Spørgsmaal.

Venstre og Konservative udtaler sig i Betænkningen meget om Mindretallenes Ret og om Garantier og Beskyttelse af Mindretallenes Ret her i Landet. De taler saa meget om det, at man kan sige, at det bliver helt svært at faa Øje paa, hvilken Ret der efter de to Partiers Opfattelse i den nyere Tid efterhaanden bliver tilbage for *Flertallet* til at føre sin Politik igennem. Man er ogsaa bekymret for Kontinuiteten i Lovgivningen, dersom Etkammersystemet gennemføres. Man er bange for, at der ikke skal blive tilstrækkelig Kontinuitet, tilstrækkelig Sammenhæng, at der skal blive for voldsomme Spring i den politiske Udvikling, hvis vi gennemfører Etkammersystemet. Jeg synes i og for sig, at det er noget nyt for de to Partier at interessere sig herfor, men dog noget ganske symptomatisk, efter som den politiske Udvikling er gaaet, ogsaa ved Landstingsvalgene, for de to Partier i de senere Aar. Venstre og Det konservative Folkeparti er jo ikke ukendte med at regere med Etkammersystem. Vi har ganske vist formelt haft Tokammersystem, men de to Partier er ikke ukendte med at regere med et faktisk Etkammersystem. I de Perioder, hvor de har været Flertal baade i Folketing og i Landsting, har de faktisk i Praksis regeret med Etkammersystem, saa den Ulykke, det skulde være, at der var det samme Flertal i Folketinget og i Landstinget, og at der altsaa ikke var nogen Bremse paa Folketingets Flertal, den Ulykke har de to Partier ikke opdaget, saa længe de selv havde Magten baade i Folketinget og i Landstinget. Det svækker efter min Mening i betænkkelig Grad den megen Tale om Kontinuiteten og Mindretallenes Beskyttelse, som de to Partier fører i den senere Tid.

Hvorledes var det for Resten med Kontinuiteten i 1920, da de to Partier paa ny fik Flertallet i Folketinget? Hvorledes var det i 1926 med den Kontinuitet, som de taler saa meget om som en Værdi,